

[Westermann.]

have indtaget et helt andet Standpunkt end det, jeg her indtager. Jeg maa paa det bestemteste fralægge mig dette.

Jeg vil gerne paa ny over for dette høje Ting og dets Medlemmer lægge hver enkelt paa Sinde den dybtgaaende Betydning, det har, at man i dette høje Ting vil gennemføre et Lovforslag, som afgjort er grundlovsstridigt. Jeg vil stille hvert enkelt Medlem i dette høje Ting over for det Tilfælde, at man her vilde vedtage en Lov, som drejede sig om Enkeltpersons Ejendom, og som indeholdt en Bestemmelse om, at man skulde afstaa den til en Sum, der var baseret paa en Vurdering, som laa 70 Aar tilbage i Tiden, som var fra 1868, og hvor det oven i Købet var meget om-disputabelt, hvorvidt Almenvellet krævede Afstaaelsen. Enhver vilde sikkert stille sig paa det Standpunkt, at det var grundlovsstridigt. I indeværende Tilfælde benægter jeg overhovedet, at Almenvellet kræver Afstaaelsen af de paagældende Midler, som jo er Kirkens Ejendom, og jeg er overbevist om, at dersom begge Spørgsmaal, baade om Almenvellet kræver det, og om der gennem Lovforslagets Bestemmelser ydes fuld Erstatning, blev indanket for Højesteret, vilde den Lov, man nu er ved at vedtage, blive kendt grundlovsstridig.

En saadan Bestemmelse vil mit Parti ikke give sin Støtte til.

Samuelson: Det ærede Medlem Hr. Westermanns Udtalelser giver mig Anledning til at fremsætte endnu nogle Bemærkninger. Det ærede Medlem har tidligere udtalt, at han var meget ængstelig for den Uvilje, som vilde skabes paa Færøerne mod Danmark, fordi man vilde gennemføre en Lov som den, der her er Tale om. Jeg tror nu ikke, det ærede Medlem skal være saa ængstelig i saa Henseende. Jeg tror ikke, der skabes nogen Uvilje paa Færøerne mod Danmark, hvis man gennemfører dette Lovforslag. Hvis der overhovedet samler sig nogen Uvilje, maa det være mod Lagtinget, for det er Lagtinget, der med et efter færøske Forhold stort Flertal har vedtaget de Lovforslag, vi her behandler. Der er nogle imod dem — det indrømmer jeg —, men saaledes som Partiforholdene paa Færøerne stiller sig i Øjeblikket, er det næsten utænkeligt at faa et større Flertal for en betydningsfuld Lov, end der her er Tale om. Kun under ganske specielle Omstændigheder kan man samle et større Flertal deroppe, f. Eks. i Spørgsmaalet om Fiskeriet ved Grønland, der jo er meget vanskeligt, ja, maaske

uigennemførligt i Øjeblikket. Den Sag møder saa megen Modstand, at det samler baade Selvstyrefolk og Sambandsfolk om at stemme for et saadant Forslag, naturligvis først og fremmest fordi Færingerne ønsker det, men ogsaa fordi man ved, at det volder Lovgivningsmagten hernede Vanskelighed at imødekomme det.

Hvis det ærede Medlem Hr. Westermann tror, at Hr. Patursson er imod dette Lovforslag, fordi han er bange for, at det vil skabe Uvilje mod Danmark, saa tror jeg, det ærede Medlem bedømmer Hr. Patursson forkert. Efter det Kendskab, man har til Hr. Patursson, kunde man godt tænke sig, at hvis han troede, denne Lov vilde skabe Uvilje mod Danmark, vilde han være for at faa den gennemført. Det undrer mig, at det ærede Medlem Hr. Westermann ikke har opdaget det. Jeg er ked af, at jeg er nødt til at sige det, men den Omstændighed, at tidligere Landstingsmand Patursson er saa meget imod de nævnte Love, er for mange Færinges et Vidnesbyrd om Nødvendigheden af at fremskaffe saadanne Love. Ogsaa jeg ser saadan paa det, at hvis Hr. Patursson mente, at dette Lovkompleks, specielt Hovedloven, vilde medføre en Stemning paa Færøerne, som sagde: Vi vil væk fra det Land, der behandler os paa den Maade — saa vilde han fryde sig ved, at Loven blev gennemført Jeg ser, det ærede Medlem Hr. Westermann ryster paa Hovedet, og jeg kan jo ogsaa ryste paa Hovedet, jeg er ked af, at Tilstanden er saadan. (*Westermann:* Personlige Forhold skal vi ikke diskutere!). Det er ikke mig, der har inddraget tidligere Landstingsmand Patursson i denne Sag; hvis det ikke var sket fra anden Side, vilde jeg ikke have talt om ham, men det var det ærede Medlem Hr. Westermann, der inddrog ham i Debatten. (*Westermann:* Det kommer ikke hans Indstilling over for Danmark ved!). Ja, det ved jeg ikke, hvorfor skulde det ikke det? Jeg har ogsaa antydnet, at det er af politiske Grunde, Spørgsmaalet har antaget den Stilling oppe i Lagtinget, som det sidst antog.

Over for det ærede Medlem Hr. Westermann, som mener, at det er Kirkerne, der ejer det Gods, der her er Tale om, eller Præsterne, hvem det nu skulde være, har jeg anført, hvad Færøernes Amt og Provsti har sagt i 1890, og hvad der gæntages i Betænkningen fra Landbokommisjonen af 1908 under Førerskab af en saa betydelig færøsk Jurist som tidligere Landsdommer Bærentsen. Og han var ikke blot Jurist, han vidste ogsaa Besked om For-